

Vorm geven aan onze gezamenlijke toekomst: met het Earth Charter op campagne voor duurzame ontwikkeling in Oost-Afrika

Philip Osano is lid van het kernteam van het Earth Charter Youth Initiative (ECYI) en voert sinds 2001 onder jonge mensen campagne voor het Earth Charter en

duurzame ontwikkeling. Hij heeft een graad in milieuwetenschap aan de Egerton universiteit in Kenia en in natuurbehoudbiologie aan de Universiteit van Kaapstad in Zuid-Afrika.

Onlangs is hem op de universiteit van Cambridge in Engeland een eerste prijs toegekend bij een mondiale Student Conference on Conservation Science. Hij was in mei 2001 mede-voorzitter van de Youth Conference on Environment and Sustainable Development in het Zweedse Borgholm. Verder was hij lid van de African Civil Society en de Government of Kenya Steering Committees for the World Summit on Sustainable Development.

Eer en steun de jonge mensen in onze maatschappij, en stel ze in staat om hun belangrijke rol te spelen in het creëren van duurzame vormen van samenleving
Earth Charter, Principe 12.c

In het kielzog van de voorbereidingen tot de World Summit on Sustainable Development (WSSD) in augustus/september 2002 waren honderden jonge mensen in Kenia, Uganda en Tanzania betrokken bij een campagne voor een duurzamer wereld, waarbij ze het Earth Charter gebruikten om hun regeringen en

andere relevante groepen te bewerken. Deze dynamische groep jonge mensen was bijeengebracht om uitdrukking te geven aan hun hoop op een betere toekomst, in het op het Earth Charter geïnspireerde project 'Shaping Our Common Future'.¹ Doel van het project was de jeugd een platform te verschaffen voor actieve en zelfstandige deelname aan de bespreking van Agenda 21² en ze een breed georiënteerde langetermijnsvisie op ontwikkelingsniveaus mee te geven door het uitwerken van strategieën voor de aanpak van duurzame ontwikkeling in Oost-Afrika.

Bij het project waren jeugdorganisaties en overkoepelende instellingen betrokken die zich op lokaal, provinciaal en nationaal niveau bezig hielden met verschillende aspecten van milieu, maatschappij, cultuur, economie en technologie, en verder aandacht besteedden aan allerlei manieren van voorlichten, argumenteren, lobbyen en politiek. Op bijeenkomsten en discussieforums wisselden jonge mensen hun visies en inzichten uit betreffende oude en nieuwe initiatieven voor duurzame ontwikkeling in de drie Oost-Afrikaanse landen, en ze ontwikkelden nieuwe initiatieven om het publiek voor te lichten over de grote uitdagingen waar de planeet en de mensheid in deze tijd voor staan.

Het project is gebaseerd op vroegere verklaringen en beloften om jongeren volledig te betrekken bij het vorm geven aan maatschappelijke ontwikkeling op lokaal en mondiaal niveau, en beroept zich in dit verband op de volgende docu-

menten: Agenda 21 (met name hoofdstuk 25)(1992), het UN World Programme of Action for Youth to the Year 2000 and Beyond (1995), The Lisbon Declaration (1998), The Braga Youth Action Plan (1999) en het Earth Charter (2000).

Deelname van jongeren aan besluitvorming in de Oost-Afrikaanse landen wordt onder andere belemmerd door gebrek aan middelen en door het exclusieve karakter van de sociaal-politieke instellingen van politieke partijen, niet-gouvernementele organisaties, en religieuze en culturele verbanden. Het WSSD-proces bood daarom de jeugd een platform voor de voornaamste hen betreffende aangelegenheden, en intensieve betrokkenheid bij planning, educatie en participatie, waarbij het Earth Charter werd gebruikt als uitgangspunt voor het ontwikkelen en in stelling brengen van gezamenlijke strategieën voor de jeugd in Kenia, Uganda en Tanzania. Voordat er stappen werden genomen om jonge mensen actief te betrekken bij het uitstippelen van de politiek en de besluitvorming op de Johannesburg Summit, vond open en uitgebreid overleg plaats met jongerenorganisaties in Kenia, Oeganda en Tanzania teneinde vast te stellen wat de prioriteiten waren voor het verwezenlijken van duurzame ontwikkeling in Oost-Afrika. Verscheidene belangrijke onderwerpen hadden raakvlakken met het Earth Charter: gezondheid (vooral de HIV/AIDS-pandemie), menselijke nederzettingen, ontbossing, klimaatverandering, waterhuishouding, verlies van biodiversiteit en legale instrumenten

(internationale conventies, protocollen en overeenkomsten) voor duurzame ontwikkeling.

Voor de benadering van deze onderwerpen, en om strategieën te ontwikkelen om de jeugd te betrekken bij bezinning op duurzame ontwikkeling, werden in het kader van het project diverse activiteiten ondernomen. Zo was er het spraakmakende East African Youth Conference and Training Seminar in maart 2002, waaraan meer dan veertig delegaties uit Kenia, Uganda en Tanzania deelnamen. Verder werden het hele jaar door discussies en acties betreffende duurzame ontwikkeling georganiseerd voor jongeren op scholen en andere instellingen; er was onderzoek naar de betrokkenheid van jongeren bij duurzame ontwikkeling in Kenia. En als onderdeel van publiciteits- en bewustzijns campagnes in de media waren er radioprogramma's waarin jonge mensen werden geïnterviewd.

In Kenia coördineerde het project 'Our Common Future' een nationale opstelwedstrijd voor allerlei studenten, die zo de kans kregen aan te geven wat er volgens hen zou moeten gebeuren om duurzame ontwikkeling in het land te verwezenlijken. De wedstrijd diende vooral om de studenten attent te maken op hetgeen er op de World Summit gebeurde, en om jonge mensen een gelegenheid te bieden hun visie kenbaar te maken over zaken die duurzame ontwikkeling in Kenia betreffen. Er kwamen meer dan 2500 inzendingen binnen. Veel gekozen onderwerpen van de opstellen waren onder andere: educatie als middel om een duurzamer toekomst te verzekeren; verdraagzaamheid tussen verschillende culturen en godsdiensten; inzet voor vrede en tegen geweld; behoefte aan een waardenstelsel om de huidige en toekomstige samenleving te leiden; en bevordering van mensenrechten, met de nadruk op gelijkberechtiging van verschillende generaties bij gebruik van aardse hulpbronnen. Deze onderwerpen sluiten duidelijk aan bij belangrijke principes van het Earth Charter. Op

17 mei 2002 ontvingen winnaars van de opstelwedstrijd hun prijzen tijdens een schitterende ceremonie, voorgezeten door de adjunct-leider van de officiële oppositie, later vice-president van Kenia, wijlen Hon. Michael Kijana Wamalwa.

De East African Youth Conference werd van 15 tot 18 maart 2002 gehouden in de stad Naivasha, in de Keniaanse Rift Valley. Op de conferentie waren meer dan veertig jeugdleiders uit Kenia, Uganda en Tanzania aanwezig om het standpunt van de jeugd over de prioriteiten ten aanzien van duurzame ontwikkeling op subregionaal niveau in kaart te brengen, en een gezamenlijke verklaring voor de WSSD te ontwerpen. In de 'Naivasha Declaration' betuigden de gedelegeerden instemming met het Earth Charter, en bevestigden ze hun voornemen om bij hun respectievelijke regeringen aan te dringen op ratificatie van het Charter en om het Charter te promoten in andere internationale jeugdforums, met name het UNEP Global Youth Forum 2002 in Denemarken³. De conferentie bevatte ook culturele en praktische presentaties van jeugdorganisaties, een oefenbijeenkomst over lobbyen en campagnevoeren onder leiding van de leden van het Kenya NGO Earth Summit 2002 Forum, thematoespraken van regeringsfunctionarissen en discussieplatforms voor de jeugd voor het uitwisselen van ideeën en het bevorderen van netwerken.

De resultaten van het project 'Our Common Future' werden bekendgemaakt op belangrijke mondiale evenementen als het UNEP Global Youth Forum (in maart 2002 in Denemarken), WSSD Prep COM IV (in mei 2002 in Indonesië) en de World Summit on Sustainable Development. Een van de belangrijkste oorzaken voor het succes van het project was het gebruik van een krachtige netwerkstructuur die was opgezet door de regeringen van Kenia, Uganda en Tanzania, en de NGO's in Oost-Afrika, en waarmee een groot aantal jeugdorganisaties en educatieve instellingen kon worden bereikt. Het project onderhield sterke banden en contacten met het

Kenya NGO Earth Summit 2002 Forum, een burgerinitiatief gericht op de voorbereidingen voor de Earth Summit 2002 en de Greenbelt Movement. Ook was er nauwe samenwerking met het WSSD National Preparatory Committee van de Keniaanse regering.

De betrokkenheid van de jeugd bij milieubescherming en economische en maatschappelijke ontwikkeling is duidelijk van eminent belang voor iedere samenleving die een betere toekomst ambieert. Het project 'Our Common Future' is een concreet voorbeeld van aan het Earth Charter ontleende inspiratie, waarbij jonge mensen creatief en actief mochten deelnemen aan de World Summit for Sustainable Development. Het toont duidelijk aan dat als men jonge mensen de tijd, middelen en gelegenheid geeft, ze heel goed in staat zijn de agenda voor duurzame ontwikkeling, die sinds de Rio Summit in 1992 wat naar de achtergrond was verdwenen, weer nieuw leven in te blazen. Het is dan ook mijn oprechte hoop dat het Earth Charter jonge mensen zal blijven inspireren in hun streven naar duurzame ontwikkeling, vooral tijdens de United Nations Decade on Education for Sustainable Development van 2005 tot 2014, want *dit is de generatie die zich absoluut niet kan permitteren te falen.* •

Noten

1 Het project 'Shaping Our Common Future' had de goedkeuring van het Kenya NGO Earth Summit 2002 Forum en werd gesteund door het United Nations Environment Program (UNEP). De auteur spreekt zijn waardering uit voor de bijdragen van Robert Ouma, Faith Mullumba en Muta Maathai (Kenia), Humphrey Polepole (Tanzania) en Joseph Mulindwa (Uganda).

2 Agenda 21 (<http://www.un.org/esa/sustdev/documents/agenda21/index.htm>)[0]

3 Het UNEP Global Youth Forum stelde: "Gebruik het Earth Charter als een educatief instrument en dring bij onze regeringen aan op aanvaarding en ratificatie van het document als een raamwerk voor duurzame ontwikkeling" (UNEP Global Youth Forum 2002, Youth Action Plans: Small Steps in A Long Journey).